

Jantar je amorfni organická látka vzniklá fosilizací rostlinné pryskyřice především mezozoických a kenozoických stromů rostoucích na zamokřených stanovištích. Dříve byl využíván zejména ve šperkařství, avšak s rozvojem paleobiologie našel uplatnění také na poli vědy, a to díky svým jedinečným schopnostem konzervovat nejrůznější organizmy v jejich trojrozměrné podobě a neobvyklé zachovalosti jednotlivých struktur. Díky tomu má zvláštní postavení v oblasti výzkumu fosilií. Typickými inkluzemi nalézány ve fosilních pryskyřicích jsou různé skupiny hmyzu a klepítkačů. Spektrum těchto fosilních organismů je však mnohem širší – od jednobuněčných až po obratlovce. Pro účelný výzkum fosilního materiálu jsou nutné přesné analytické techniky, jejichž vývoj se v posledních letech zásadně posunul kupředu. Práce shrnuje přehled vybraných technik i inkluzí, které byly popsány v několika minulých letech z různých světových nalezišť jantaru (jejichž stručný přehled je také uveden).